

Jyllands-Posten

KULTUR 05.12.2015 KL. 07:00

Det handler om at kunne og turde

Rytmask musik: Mens der var to album, som aspirerede til titlen som årets bedste udenlandske album, var der aldrig tvivl om, at Mew udgav det bedste danske album i 2015.

Jonas Bjerre, Silas Utke Graae Jørgensen, Johan Wohler og Bo Madsen (th.) udgjorde Mew, da "+ -" udkom. Senere forlod Bo Madsen gruppen. Pr-foto

► FATHER JOHN MISTY MEW MUSIKBRANCHEN

PETER SCHOLLERT, MUSIKREDAKTØR

De bedste danske album

1. MEW - + -

Rockgruppen Mew leverede med afstand årets mest ambitiøse og unikke rockalbum – og uden konkurrence 2015's den bedste danske udgivelse i 2015. Gruppen søgte med usædvanligt mod og boblende innovativ tankegang ud i et grænseland mellem danse- og popmusik og stort opsat *progrock* og kom tilbage med en halv snes numre, der havde et på en gang sært og imødekommende væsen.

2. THE MINDS OF 99 - Liber

The Minds Of 99 brugte grådigt løs af et væld af inspirationskilder. Men bandet blev tilgivet, fordi det på dette fundament af andres arbejde forløste en masse dynamiske rocksange med en kropslig energi og overskudsagtig appel, som man ikke havde oplevet herhjemme siden Nephew og Spleen United. I spidsen for løjerne stod forsanger Niels Brandt. Han lød som en, der var klar til at brænde sit lys i begge ender.

3. ULIGE NUMRE - Grand Prix

Forventningerne til Ulige Numre og især sanger og sangskriver Carl Emil Petersen blev ikke indfriet med et album, der hverken var stor kunst eller umanerligt iørefaldende. I de bedste momenter demonstrerede Petersen dog, at han i forhold til de fleste af sine jævnaldrende kolleger kunne noget særligt poetisk med danske gloser, og en håndfuld af sangene bankede hårdt på som interessante og iørefaldende oplevelser til tiden.

4. IND I FLAMMERNE - De Underjordiske

Den tre år gamle rockgruppe De Underjordiske udsendte dette album langt uden for de store pladeselskabers rækkevidde. I et varmt og knivskarpt lydunivers leverede bandet en iørefaldende rock, der sine steder kunne vække minder om amerikanske R.E.M. i begyndelsen af 1990'erne og nutidige navne som Spids Nøgenhat og amerikanske The War On Drugs og Kurt Vile. Bandets tekster var den reneste energi til den fri fantasi.

5. MAY YOUR MIND - Kira Skov

Med dygtige instrumentalister omkring sig fremkaldte Kira Skov nogle flotte, til tider nærmest meditative stemninger på "May Your Mind Explode A Blossom Tree". Her herskede hverken stress eller jag. Her var ro og masser af plads i arrangementer og produktioner til de forskellige instrumenter, og Kira Skov udstrålede sikkerhed og erfaring i sit vokale arbejde. Indimellem kunne man godt have ønsket sig lidt mere udfarenhed.

6. GODT NYT - Johnny Madsen

Blandt de gode gamle danske musikalske mandfolk skilte Johnny Madsen sig ud. Hans nye sange, præget af blues, rock og pop, var ordentligt og grundigt produceret, mens teksterne havde en befriende uregerlig sproglig frihedstrang. Madsen lød, som om han trods sorg undervejs i livet havde mod på meget mere og gerne en masse af alt det sjove: »Jeg tror, jeg er forelsket, eller også er det halsbrand«.

7. Y - Lydmor

Lydmor lød på "Y" som en dansk udgave af den britiske sangerinde Ellie Goulding, der har oplevet masser af succes i den store verden. Så godt gik det ikke for "Y". Ikke desto mindre var albummet et godt bud på dansk danseappellerende elektronisk musik. Her var en solist, der ikke lød, som om hun var på et fitnesscenter. Hun havde med en mere stilfærdig attitude noget på hjerte, og helt befriende huserede humoren her og der.

8. M - Myrkur

Amalie Bruun alias Myrkur havde forinden været fotomodel og dyrket andre musikgenrer. Med "M" slap hun hæmningerne løs inden for stilarten *black metal*. Hun havde ingen problemer med at skrigesig gennem nogle orkanagtige arrangementer, der virkede på grund af et stærkt, erfarent musikerhold. Undervejs trådte hun også frem som skønsanger, og det var svært at blive klog på, om hun mente det hele alvorligt.

9. THIS WORLD IS NOT ENOUGH - Marching Church

Frontfiguren i det danske punkband Iceage, Elias Bender Rønnenfelt, gik under navnet Marching Church solo. Der blev luftet en hel del ungdommeligt krukkeri, og rent musikalsk endte det totalt set ikke som nogen overrumplende oplevelse. Men både hovedpersonen og det indkaldte band fremstod talentfuldt flere steder og med masser af lyst til at krydse grænserne mellem smukt og grimt, sært og sjovt, modigt og for meget.

10. PLACEBO - Karl William

Med elektronisk musik om bord og masser af forventninger efter de første radio-succeser tog ungersvenden Karl William ud på den svære mission at komme hjem med et formfuldendt debutalbum. Missionen lykkedes ikke hele vejen, men pladen bekræftede heldigvis, at William kunne synge med en helt særlig dansk soulstil, der gav hans vokale præstation en varme og smerte, som man ikke kunne finde andetsteds herhjemme.

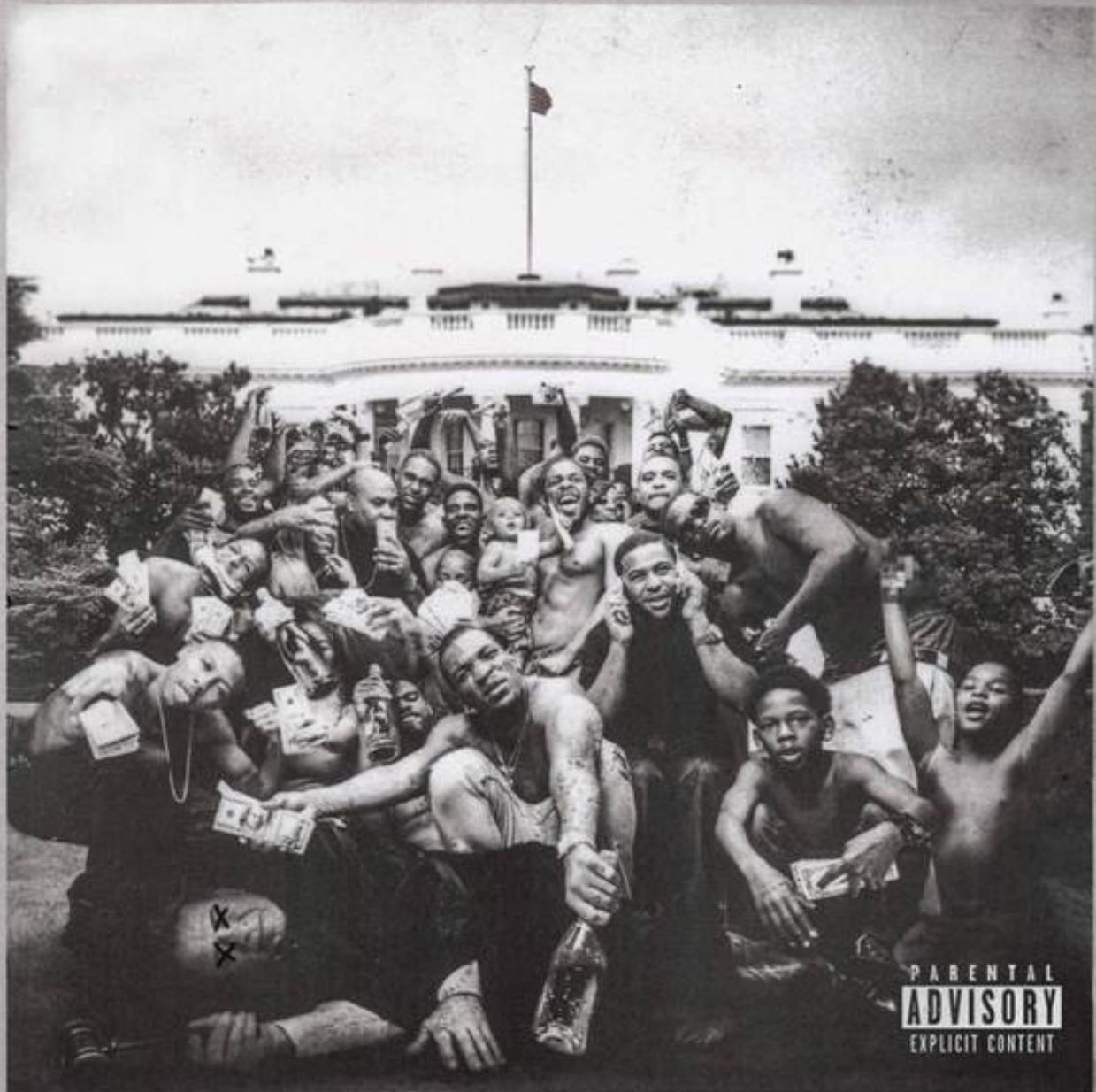
De bedste udenlandske album

1. FATHER JOHN MISTY - I Love You, Honeybear

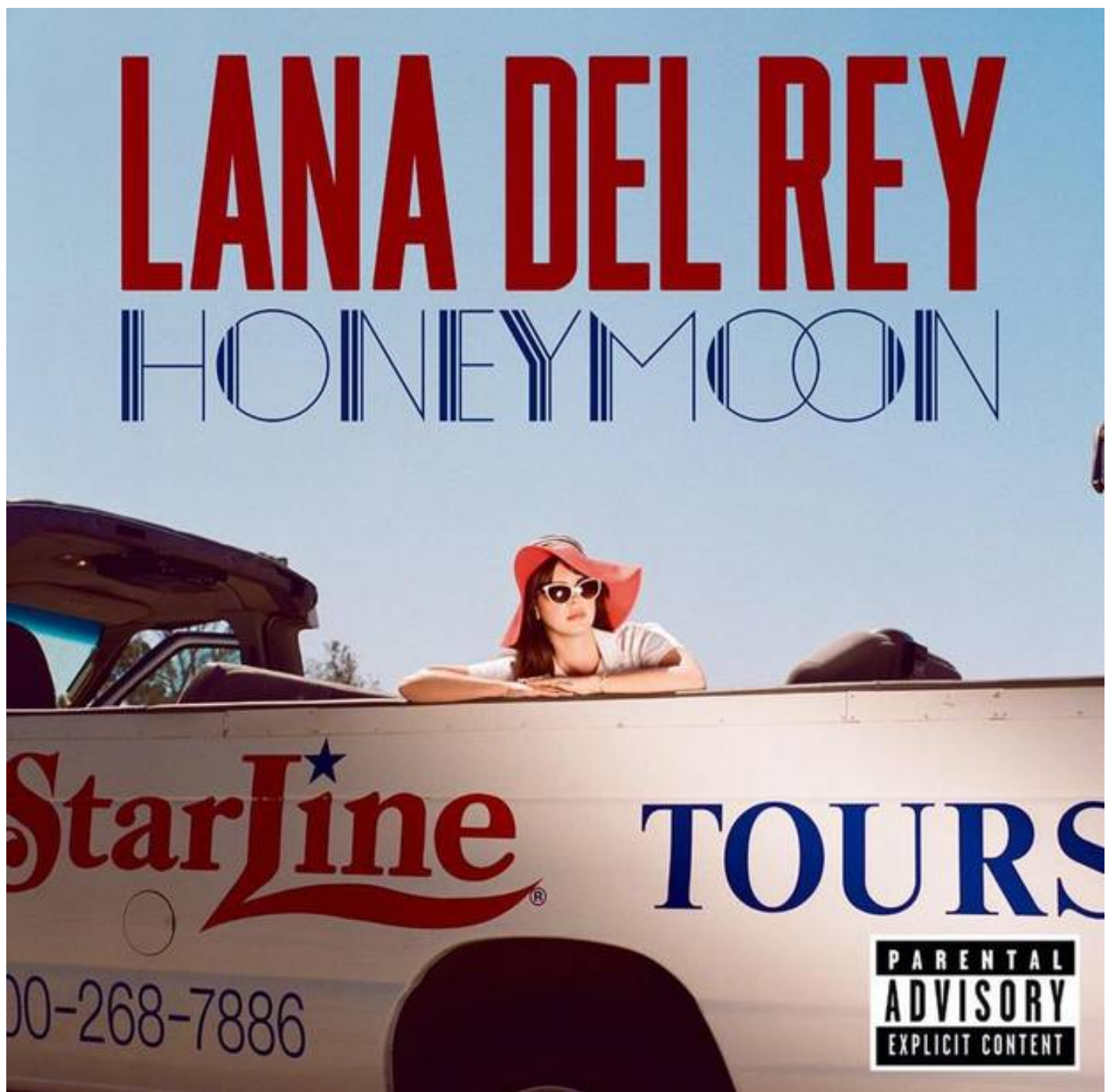
Father John Misty fra USA sang fantastisk på et opus, hvor både tekst og musik var i særklasse. Sætningerne om den enorme kærlighed var skruet sammen med masser af (k)ærlighed, selvindsigt og humor. Musikken blev foldet ud i store innovative arrangementer og gennemførte produktioner. Albummet lød forrygende godt og var gjort af et tidløst stof. Det vil også blive spillet om mange år.

2. KENDRICK LAMAR - To Pimp A Butterfly

Den amerikanske hiphopstjerne Kendrick Lamar rappede lynhurtigt og med en særlig glød i stemmen på et stort tænkt og aldeles vellykket album. Musikken var en fascinerende rutsjebanetur i varmblodig og udfordrende jazz, soul, funk og hiphop. Teksterne vendte både vrangen ud på egotrippet og forholdt sig til verdens skæve gang.

3. LANA DEL REY - Honeymoon

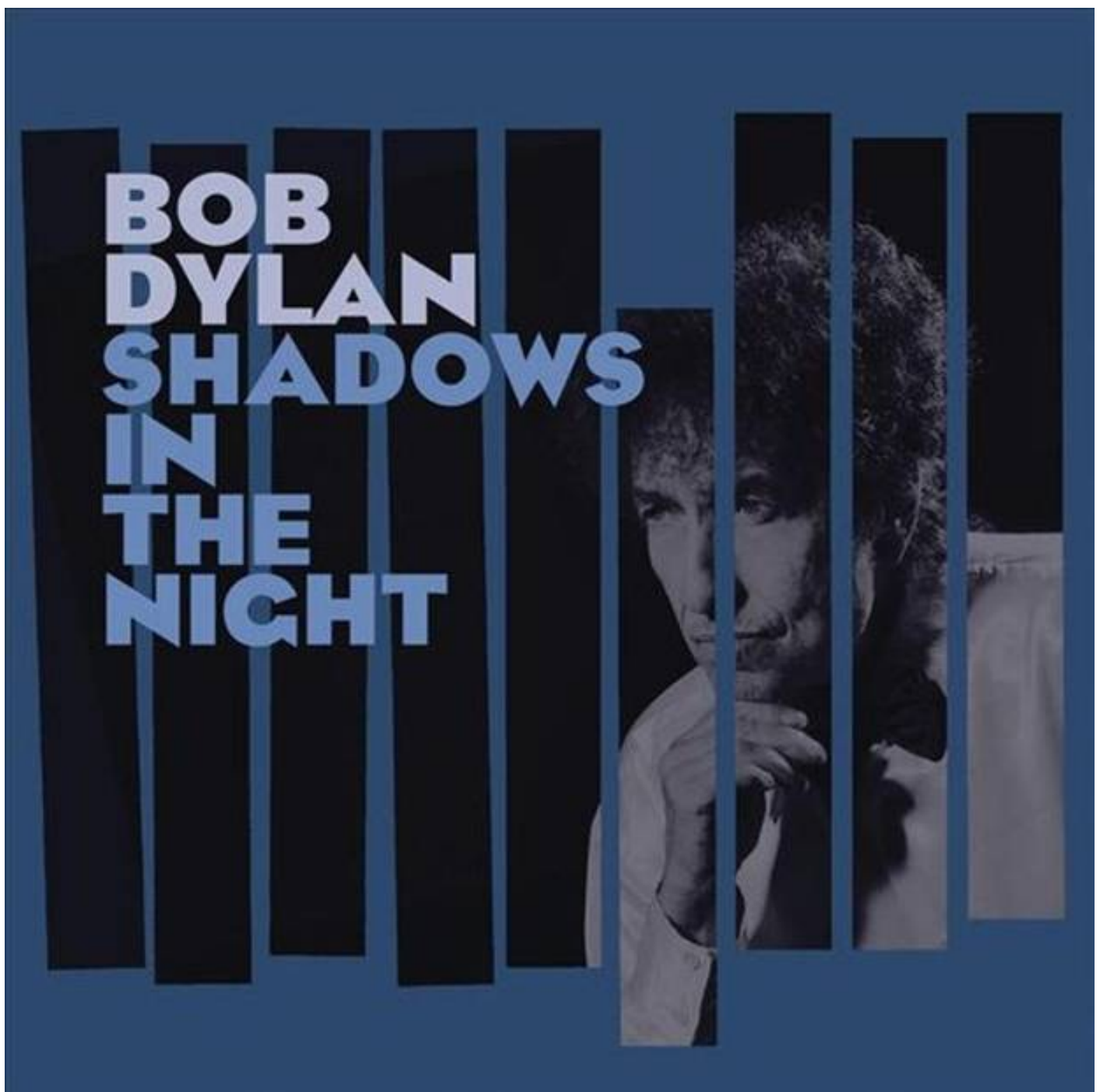
Den excentriske popsangerinde dyrkede i teksterne og musikken filmiske stemninger fra en Hitchcock-film og nogle af de bedste afsnit af "Twin Peaks" og "Mad Men". Det kunne ikke gå langsomt nok i arrangementerne og produktionerne, og Lana Del Rey kom dermed til at stå som en befriende modsætning til tidens hæsblæsende, overgearede skrigesangerinder.

4. BLUR - The Magic Whip

Det britiske rockband Blur havde ikke ladet høre fra sig på et nyt studiealbum i årevis. Men i 2015 vendte bandets fire oprindelige medlemmer tilbage som ikke blot gode venner, men også som nogle innovative musikere. "The Magic Whip" var en spændende, varieret plade, der kunne måle sig med det bedste fra en lang og til tider problematisk karriere.

5. BOB DYLAN - Shadows In The Night

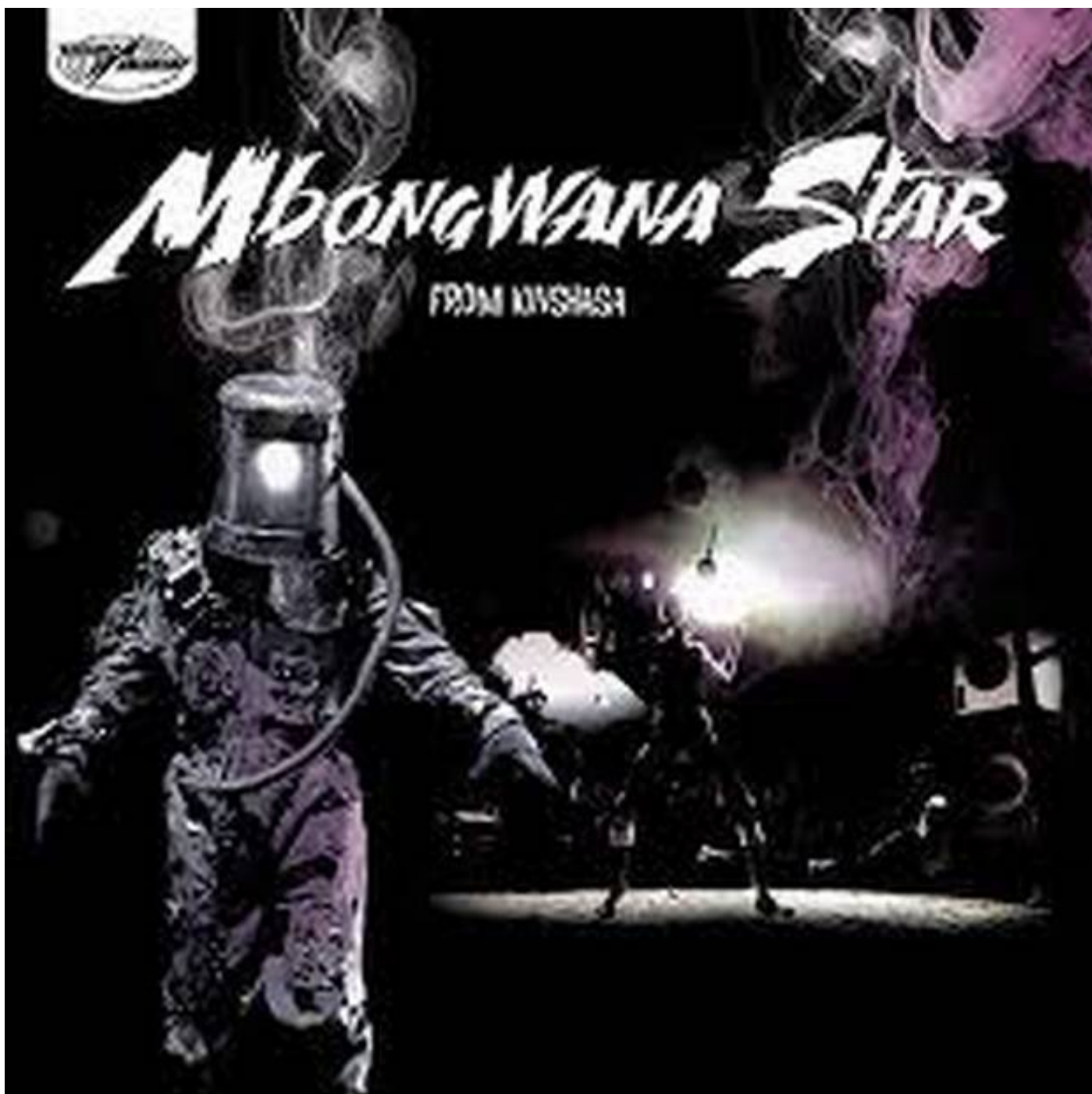
Bob Dylan, en af verdens største sangskrivere, sprang ud som velsmurt sanger og fortolker af numre, som bl.a. croonerkongen Frank Sinatra tidligere gjorde populære. Bob Dylan viderebragte med respekt de stærke sætninger om den store forelskelse og svære kærlighed. Omkring sig havde han det mest forrygende backingband, som forstod kunsten at forene det stilfulde og diskrete.

6. JASON ISBELL - Something More Than Free

Jason Isbell fra Alabama i USA viste med sit nye opus, at han i bedste forstand er formet af utallige dygtige amerikanske sangskriveres fortælleteknikker. Han kunne også noget særligt med musikken og vokalen. Han sang med toner af vemod og respekt og gjorde sit album til et varieret miks af noget introvert og udadvendt.

7. MBONGWANA STAR - From Kinshasa

Mbongwana Star med musikere fra Den Demokratiske Republik Congo og så den irskfødte Liam Farrell kreerede på det flot producerede album en masse groovy musik, som skærpede sanserne og stopfodrede fantasien med både sol og farefuldt mørke. Efter hver gennemlytning skulle man have pulsen ned. Men man måtte hurtigt tilbage til dette helt særlige udtryk.

8. ROISIN MURPHY - Hairless Toys

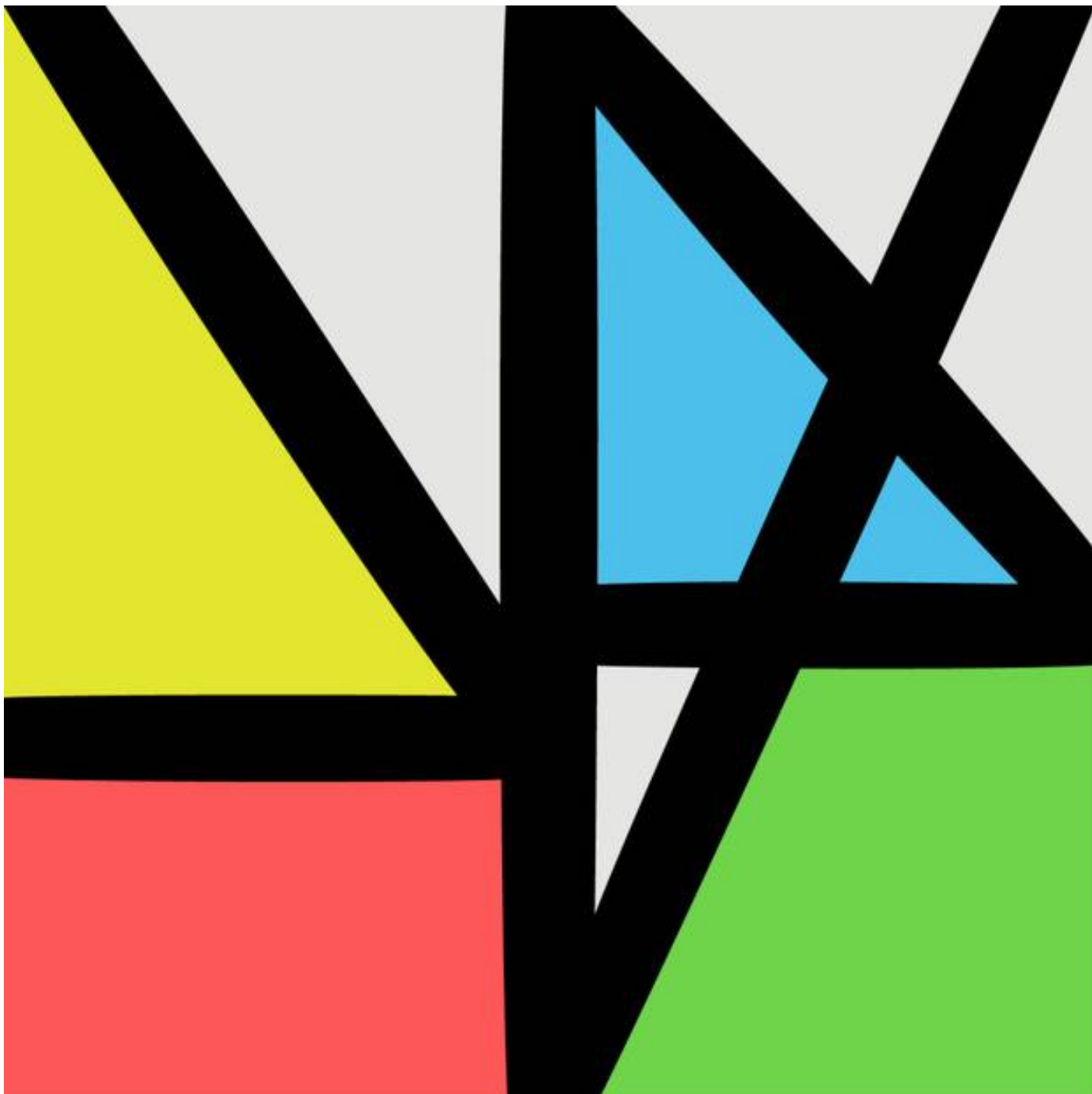
Den irske sangerinde Roisin Murphy, der for snart længe siden oplevede stor kommerciel succes, vendte i 2015 tilbage som mor til to og med et album, hvor livet ikke blev malet med lyserøde striber. Flere tekster var præget af uro og utilpashed. Musikken var mange steder på bedste vis groovy og flot formet af såvel jazz som soul og elektronisk musik.

9. MADONNA - Rebel Heart

Den midaldrende amerikanske popstjerne Madonna var velsyngende og brugte grådigt løs af såvel tidens som fortidens musikalske strømninger. Man mødte solisten i moderne danse- og festmusik, disco, reggae, hiphop og Kraftwerk-kantet elektronisk musik. Selv om det med sine 55 minutter var et langt popalbum, var der masser af spænding på den gavmilde udgivelse.

10. NEW ORDER - Music Complete

Det legendariske britiske band New Order stillede op uden den gnavpotsure bassist Peter Hook og virkede som et mere sjovt og innovativt band end længe – og langt mere interessant at lytte til end mange af de både yngre og jævnaldrende britiske kolleger. ”Tutti Frutti” lød beskeden på pladen, der med et brændstof af elektronisk musik, danseattitude og skøre påfund spænedes af sted i herlig høj fart.